

5513 1. Beh. af Lovf. om Tils. med danske Handelsflådes Sødygtighed og Udrustning.

5514

Loven falde. Den vil da ikke faae nogen praktisk Betydning. Der kan være et Skin af, at man har virket for de humane Formaal, man tilstræber, hvis man borttager denne Indretning, men praktisk vil Intetsomhelst være naaet, som ikke alle-rede nu kan naaes. Derfor betragter jeg det som afgjørende, hvorledes man stiller sig lige over-for dette Spørgsmaal, hvad enten man nu gjør Inspektøren til kongelig Embedsmand eller ikke. Andre Punkter af Loven kunne jo maaske mer eller mindre ændres; men jeg maa dog sige, at, efter at denne Lov er bleven be-handlet i Landsstinget, som den er, efter at man i den Grad har nærmet sig de fremkomne Klager, vilde jeg meget beklage, om de Vindringer, som dette Thing maatte beslutte sig til, skulde blive af nogen indgribende Natur, thi da er Lo-ven ganske vist for indevarende Samling og sand-synligvis tillige for Fremtiden ødelagt. Hvis man ikke ser sig istand til i det Væsentlige at gaa ind paa Loven i den Stikelse, den nu har faaet, tror jeg ikke der kommer noget praktisk Ud-bytte deraf.

At jeg for mit Vedkommende dybt vilde beklage et saadant Resultat, fremgaar af Alt, hvad jeg har tilladt mig at udvikle. Vi have paa et selv og ere blevene priiste af Andre, fordi vi med en høj Grad af Rebebonhed og Tro fra Statens Side have etableret et Redningsvæsen paa vore Kyster, takket hvilket Hundreder af Mennefteliv, som ellers vilde være gaaede til-grunde, blive frelst, og det baade af vore egne og af fremmede Sømand. Denne Lov er et Skridt videre paa den samme Bane; det er vort indre Redningsvæsen, vi derved søge at forbedre. Det er sandt, at ligesom andre Lovforanstalt-ninger vil denne kunne misbruges; den vil kunne berede Banfteligheder, men jeg kan ikke tro, at der skulde være nogen Interesse enten hos Regjeringen eller de nye Myndigheder, som Loven skaber, for at volde saadanne Ban-fteligheder. Jeg kan slet ikke tro Andet, end at Alle ville forene sig om at yde den gode, solide og hæderlige Skibsart enhver Lettelse og Frihed og kun at ramme med Eftertryk den daarlige Skibsart, der virkelig fortjener og trænger til Eftersyn. At Sømandene ikke have bedet om denne Lov, derpaa lægger jeg ingen Vægt. Det er ikke deres Metier at skrive Adresse, og de ere i Reglen Maret rundt spredte for meget om i

Verden til at gjøre deres Mening gjældende; men, som det ogsaa blev anført her forleden Dag, pleie vi ellers ikke, naar Spørgsmaalet er om denne Art Ting, at spørge om, hvorvidt Vedkommende have forlangt det eller ikke, men naar vi finde, at Hensynsfuldhed, Billighed og Humanitet kræve en eller anden Foranstaltning, give vi den, ikke alene for de Vedkommendes Skyld, men for hele Sam-fundets Skyld. Denne Lov er et glædeligt Frem-skridt paa en Bane, som vi have betraadt i de senere Aar, og betraadt med dette Things og Rigsda-gens fuldstændige Billigelse. Det vilde være et mærke-ligt Fænomen og en stor Skuffelse, om nu denne Bestræbelse af Ministeriet, der er fastholdt med stor Energi gennem mange Banfteligheder, skulde blive skudt tilside netop af dette Thing.

Maulsen: Det har været med overordentlig stor Interesse, jeg har hørt det Foredrag, som den ærede sidste Taler holdt angaaende denne Sag. Det syntes mig i Begyndelsen, som om der i det ærede Medlems Foredrag i og for sig var en Modsatning til de Punkter, jeg havde omtalt i forrige Møde, men ved at høre Foredraget helt ud, kom jeg til den Erkjendelse, at der ikke er stor Afstand imellem den ærede sidste Talers Standpunkt og mit med Hensyn til Sagen i dens Helhed. Jeg skal naturligvis ikke komme tilbage til, hvad jeg sagde i forrige Møde, det vil jo være hørt af en Del ærede Medlemmer, og især vil man kunne læse det i Rigsdagstidenden. Jeg skal blot gjøre et Par enkelte Bemærkninger, da der ikke desto mindre var nogen Uoverensstemmelse paa visse Punkter imellem det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds og mig. Det ærede Medlem citerede en Sætning, jeg havde sagt igaar, og som gif ud paa, at man ligesom lod en Arrestordre svæve over Hovedet paa alle danske Fragtsfarere, thi istedetfor at ramme de usødygtige Skibe, lægger Lovforlaget i Virkeligheden en saadan Byrde paa de sødygtige. Det ærede Medlem anstillede faa en Sammenligning med Straffeloven, med Arbeidsinspektørerne, som trængte ind i Fabrikkerne o. s. v., og viste derved fuldstændig rigtigt, at dette hverken var mere eller mindre krenkende end det, jeg havde anfet over. Men det har slet ikke været min Mening at fremsføre en saadan Anke. Det, som jeg har draget frem, og som jeg er overbevist om ogsaa er blevet sagt og staar i Rigsdagstidenden, er ikke,